

St-Maarten,
Anguilla en St-Barths

Elk eiland anders

De Bovenwindse Eilanden liggen vlak bij elkaar. Grootste gemene deler is de zon, maar verder verschillen St-Maarten, St-Barths en Anguilla als dag en nacht. Van Las Vegas- en Côte d'Azur-achtige taferelen tot oases van rust; een eiland voor iedere behoefte.

Tekst Jeroen Schuiten Fotografie Gary Blake en Wendy Johnson

Songs of Freedom

**BOB
MARLEY**

Al zeilend rondom St-Maarten door-
kruisen we een niet-aflatende stroom
cruiseschepen. Zonnebadend turen
passagiers over de reling naar het
bergachtige eiland en zijn uitno-
digende baaien in *soft focus*. Via de
Simpson Bay-brug varen we de lagune binnen. De aan-
legsteigers liggen vol drijvende miljardairspeeltjes. Dit
eiland moet wat te bieden hebben.

Eenmaal in een taxi staan we al gauw in een enorme file,
omringd door fantasieloze industrieterreinen, Ameri-
kaanse fastfood-ketens en flikkerende casino's. We door-
kruisen het vernieuwde centrum van Philipsburg, waar
het krioelt van toeristen in schreeuwerige kledij die hun
cruiseschip ontsnapt zijn om belastingvrij te winkelen.
St-Maarten zal zich de volgende dagen ontpoppen als
een eiland vol tegenstellingen.

Mijn Oyster Pond Beach Hotel ligt ingesloten tussen
de zee en Oyster Pond, een lagune waar het Nederlandse
deel van het eiland overloopt in het Franse. Volgens de
overlevering stonden hier een Fransman en een Neder-
lander met de rug naar elkaar toe om al drinkend het
eiland rond te lopen en zo *en passant* de grens tussen
beide delen te bepalen. Nederland kwam er bekaaid van
af; het verschil tussen sterke drank en wijn.

Op het aangrenzende Dawn Beach blijkt een buslading
cruiseschippassagiers gestrand. Overal liggen grote, rode
lichamen. Mijn oog valt op een stuk strand achter een
eenvoudig te nemen rotshindernis. Vijf minuten later
zit ik aan de Scavenger Beach Bar, geheel opgebouwd uit
schroot, waar een oase van rust, leuk volk en een prima
hamburger voorhanden zijn. Aan de waterkant van
Oyster Pond eindigt de avond in het rustieke Captain
Oliver's. De bar ligt op Nederlands grondgebied, het
toilet is Frans. Mochten er al spanningen tussen beide
kanten van het eiland bestaan, dan lijken die hier in de
zon gesmolten.

Orient Beach aan de oostkant van het eiland is de vol-
gende bestemming. Een lokale favoriet, zo is mij verteld.
Rijdend door het Franse buurland proef je een Europese
sfeer. Op St-Martin leeft men een versnellinkje lager.
Casino's en MacDonalds zijn onvindbaar. De Neder-
landse kant oogt dor en droog maar over de Franse
grens is het mysterieus groen en bloemrijk.

Toch lijdt ook Orient Beach onder een onappetijtelijke
stroom toeristen. Amerikaanse mannen in grote surf-
broeken lachen ongemakkelijk om seksegenoten die in
monokini's rondparaderen. Monden vallen open als het
aangelegen nudistenstrand in zicht komt. Dit blijft ten
slotte Frankrijk.

Rijdend langs de westkant ontdek ik de goed verborgen
Cliffhanger Bar. Deze kleine houten bar hangt letterlijk
op tientallen meters hoogte over het prachtige, maan-
vormige Cupecoy Beach. Jong, afgetraind en hip publiek
slijt hier de namiddag, wachtend op een fabuleuze zons-
ondergang. In de avondschemering ontsnap ik de file en ▶

St-Maarten
ontvangt zijn
toeristen luid-
keels. Het
bruisende eiland
kent veel rustige
plekjes, maar
heeft geen "nee"
gezegd tegen het
massatoerisme

Caribisch ABC

Namen in het Caribisch gebied zorgen nogal
eens voor wat verwarring. Een korte uitleg:

- De Grote Antillen: de grote eilanden vanaf de uitlopers van Florida en Mexico, net onder de Bahama's; Cuba, Jamaica, Haïti, Dominicaanse Republiek en Puerto Rico.

- De Kleine Antillen: deze eilandengroep ligt ten zuidoosten van de Grote Antillen en buigt zich zuidwaarts richting de noordoostkust van Venezuela. Hierin is weer een onderscheid te maken, naar de richting van de passaatwinden. De scheiding ligt voor de Venezolaanse kust; de Nederlandse ABC-eilanden (Aruba, Bonaire, Curaçao) zijn Benedenwinds en alles tussen Venezuela en Puerto Rico heet dan Bovenwinds, waaronder ook de Nederlandse SSS-eilanden (St-Maarten, St-Eustatius, Saba).

Verwarrend is dat de scheidslijn tussen Boven- en Benedenwindse Eilanden (Engels: Leeward en Island Windward Islands) voor de meeste nationaliteiten niet bij Venezuela ligt, maar tussen Dominica en Martinique, waardoor er voor Nederlanders veel minder Benedenwindse Eilanden zijn. In het lokale eilandengels ligt dit onderscheid nog weer anders!

TIP: Noem een eiland bij de naam en vermijd het Boven- en Benedenwindse onderscheid!

**DE WEG NAAR PHILIPSBURG IS OMLIJST MET FANTASIELOZE
INDUSTRIEËN, FASTFOODKETENS EN FLIKKERENDE CASINO'S**

**DIT EILAND IS SERIEUS CHIQUÉ. ZONDER DE LAATSTE MODE EN EEN
DURE KLOK OM DE POLS VOEL JE JE HIER HEEL ONGEMAKKELIJK**

HET RUSTIGE ANGUILLA MET ZIJN
VELE POEDERSTRANDEN
IS POPULAIR BIJ BEROEMDHEDEN

parkeer in de tuin van het fameuze Johnny B under the Tree. Op een veredelde barbecue roken kreeft, garnalen en spareribs. Uiteraard wordt een en ander op houten tafels geserveerd, vergezeld van een enorme glimlach; een aangename herinnering dat je in de Cariben bent. De volgende dag is het vroeg uit de veren om de eerste veerboot naar Anguilla te halen. Bij het loket in Marigot wordt naar mijn paspoort gevraagd. Oeps... Het verderop gelegen Grand Case biedt afleiding: een levendig dorp waar chique restaurants vechten om een plaats aan het strand. Elke dinsdag beheersen plaatselijke bands en een minicarnaval de hoofdstraat. In de Fish Pot kraak ik me een weg door een flinke kreeft en besef waarom Grand Case zichzelf tot de gourmethoofdstad van de Cariben heeft benoemd. Het oosters aandoende Calmos Café, dat van de straat overloopt in het strand, lonkt voor een aperitief. De Juke Box Heroes vermaken het publiek. Kinderen kruipen over de dansvloer. Honden liggen uitgeput onder tafels, terwijl hun baas een dansje maakt. Al snel heeft dit Franse dorp me ingepalmd.

Met mijn paspoort in de binnenzak vaar ik de volgende ochtend over een lange deining vanuit Marigot naar Anguilla. Binnen twintig minuten "landen" we op Britse bodem in Blowing Point Harbour. Op een zanderig par-

HET FRANSE ST-MARTIN IS VEEL GROENER EN RELAXTER DAN DE NEDERLANDSE KANT VAN HET EILAND

keerterrein is de Anguillaanse variant van *rent-a-wreck* te huur, inclusief het verplichte plaatselijke rijbewijs. Met versleten veren, onduidelijke remmen en een ronkende uitlaat draai ik Rendez-vous Road op en kom na tien minuten een eerste tegenligger tegen. Niet vergeten om links te rijden.

De eerste indruk van deze *hot spot* in de Cariben is die van een vlak, dor en uitgestorven eiland. Het verdiende een tiental jaren geleden al vissend de kost. Nu schijnt het hip genoeg voor Madonna en Janet Jackson – al bleek het niet romantisch genoeg om de breuk tussen Brad en Jennifer te lijmen. De 33 poederzandstranden – omringd door riffen die smeken om snorkelend ontdekt te worden – hebben duidelijk hun lonkende uitwerking gehad.

Zodra de moors uitzijnde koepels van Cap Juluca in Maunday's Bay in zicht komen, wordt duidelijk wat Anguilla de "haves" te bieden heeft. Het water in de baai is zo helder als een fles bronwater. Aan de waterkant ligt elk volwassen stuk speelgoed dat je kunt verzinnen. Cap Juluca biedt prachtige onderkomens voor dito prijzen.

Welgevormde vrouwen paraderen in schaarse kledij, diepgebruinde mannen in prijzige tropische shirts sippen aan een cocktail. "Life's a beach, then you dine" preekt een t-shirt met een knipoo. Behalve een dozijn chique hotels biedt Anguilla met zeventig restaurants een gastronomisch paradijs. Een combinatie die als een magneet op bekendheden lijkt te werken. Op het fameuze roze strand van Junks Hole heb ik net Uma (Thurman) gemist. Sarah Jessica Parker hing onlangs in een hangmat tussen de palmbomen op Shoal ▶

Anguilla is simpel gebleven. Juist die rust maakt het eiland tot een populair toevluchtsoord

Retrospectief

Het was Christopher Columbus die de eilanden in 1493 ontdekte, terwijl hij onderweg naar Zuid-Amerika was. Hij zette echter nooit voet aan wal. Op de feestdag St-Martin de Tours kwam St-Maarten in zicht; vandaar de naam. Anguilla – Spaans voor "paling" – dankt zijn naam aan de langgerekte, smalle aanblik vanaf zee. St-Barths werd vernoemd naar Bartolomeo, Christophers broer. Halverwege de 17de eeuw ontwikkelde de Carieb zich tot het handelscentrum voor zout, suiker, katoen, tabak en slaven. De eilanden zouden met regelmaat van koloniale overheersers wisselen. De arme ondergrond maakte Anguilla en St-Barths minder geschikt voor plantages waardoor de slavenhandel die eilanden grotendeels passeerde. Het verklaart de overwegend Europese achtergrond van de inwoners van Anguilla. Die zijn trots op hun Ierse bloed; veelal stammen zij af van gestrande schipbreukelingen. Op St-Barths herinnert alleen de naam van de hoofdstad, Gustavia, nog aan de enige Zweedse kolonie ooit. Koning Gustav III had het eiland gekregen van koning Louis XVI, maar Zweden gaf het eind 19de eeuw terug aan Frankrijk.

De winter is de drukste periode op St-Barths. In overige seizoenen is er meer plaats om te "parkeren" maar een stuk minder vermaak

heerlijke auto's om het eiland over te gaan, al zijn ze geen aanrader voor mensen met hartproblemen. Opgesjaagd door scooters en scheurend door haarspeldbochten begeef ik me richting mijn hotel aan de baai Anse de Grand Cul de Sac. De zeer smalle, heuvelachtige wegen zijn laag ommuurd, weelderig groen begroeid en opgefleurd met kleurrijke bloemen. Op St-Barths vind je geen afzichtelijke hotelflats maar smakelijke villa's in pittoreske dorpjes verspreid over zijn heuvels.

Lunch is de eerste uitdaging. In St-Jean valt de On the Rocks Bar van het chique Eden Rock Hotel moeilijk te negeren. Het onderliggende strand, de rustieke baai en de laag voorbijkomende vliegtuigjes vechten hier om aandacht. Mijn buurman wijst mij er op dat St-Barths geen waterbron heeft. Dat verklaart wellicht waarom iedereen op wijn leeft.

Dan wacht de moeilijke keuze uit één van de 22 stranden. Wordt het het kosmopolitische St-Jean of het afgelegen Anse Toiny? Wordt het gluren naar nudisten op Grande Saline of zwenamen voor Anse de l'Orient waar een rif de zee temt? Mijn alcoholische lunch leidt tot een voorkeur voor het nabijgelegen Nikki Beach. Jonge mannen loungen op witte kussens, uitermate tevreden met zichzelf. Een vrouwelijk model met oneindig lange benen plaatst haar trendy baby op de bar.

Op Nikki Beach gaat het om zien en gezien worden. Aankomst per speedboot zorgt voor maximale impact.

IN DE LAGUNE LIGGEN DE STEIGERS VOL DRIJVENDE MILJARDAIRSPEELTJES

Hier gaan geruchten over sterren die halfnaakt op tafels dansen en douchen onder onbetaalbare champagne. Zo nu en dan wordt de Armani-omgeving verstoord door bezoekend "volk" in onmodieuze kaki's en hawai-shirts die een gat in hun reisbudget voor lief nemen om even aan de levensstijl van de *rich and famous* te ruiken. Eten blijkt een serieuze aangelegenheid op St-Barths. Je hoeft geen miljonair te zijn, maar het helpt zeker. Net als je het mooiste restaurant ontdekt hebt, verschijnt na een haarspeldbocht een mooier alternatief. Rotsformaties die uit zee opduiken, vergezellen elk uitzicht. Mijn beperkte budget dwingt tot zoeken naar een betaalbaar alternatief. Het wordt de visburger van Le Select in Gustavia. Een verwoede poging tot uitgaan buiten het winterhoogseizoen start na het dessert in een lege bar en strandt in een desolate disco. Rond middernacht stort ik me op mijn stapel meegebrachte boeken.

's Ochtends stuit ik met de Rapid Explorer terug naar St-Maarten, check vroeg in op het vliegveld, en laat me bij de Sunset Beach Bar op Maho Beach afzetten. Gelegen aan het eind van de startbaan zorgt de vliegscherm voor vermaak. Hangend aan het hek surfen jongens op de turbulentie van een vertrekkende Boeing 757. Bijna raken ze het landingsgestel van inkomende vliegtuigen. Nippend aan mijn biertje kijk ik naar de passagiers achter de raampjes. Zij gaan goede dagen tegemoet. ☐

St-Maarten (NL) / St-Martin (Fr.)

- oppervlakte: 93 km²
- hoofdstad: Philipsburg (NL) / Marigot (Fr.)
- inwoners: 63.000 (> 41.000 Ned.)
- voertaal: Nederlands, Frans (, Engels)
- munteenheid: Antilliaanse gulden, euro (, US\$)

Anguilla (V.K.)

- oppervlakte: 90 km²
- hoofdstad: The Valley
- inwoners: 13.000
- voertaal: Engels
- munteenheid: eurodollar (, US\$)

St-Barths (Fr.)

- oppervlakte: 21 km²
- hoofdstad: Gustavia
- inwoners: 5.000
- voertaal: Frans, Creools
- munteenheid: euro

Het tijdsverschil is vijf tot zes uur. Hoewel de temperatuur in dit tropische klimaat altijd rond de 30 graden ligt, zijn de wintermaanden veel prettiger omdat er dan minder regen en wind is.

De witte huizen met rode daken zijn typerend voor St-Barths' Gustavia

Bay East. Op Anguilla lijken beroemdheden net zo gewoon als de rondhangende geiten, ook al blijken die eersten meestal 'net vertrokken'. Het eiland houdt internationale vluchten, casino's en cruiseschepen buiten de deur om zijn exclusiviteit te waarborgen. Hier zul je geen gillende tieners op een opgeblazen banaan achter een speedboot tegenkomen. Het is het Schiermonnikoog van de Cariben, gewikkeld in blauwe lucht en turkoois water. Er is niets te doen, en dat is nu juist Anguilla's aantrekkelijke kant. Scilly Cay in Island Harbour is een verplichte lunchstop. Het primitieve restaurant ligt op een eilandje. Zwaai vanaf de steiger en je wordt opgepikt. Eenmaal achter een sterke rumcocktail is het wachten op gebarbecuede snapper, kip of natuurlijk kreeft. Die laatste maaltijd komt hier bijna letterlijk het strand oplopen. Eigenaar Eudoxie schuift links en rechts aan; charmeert zijn gasten met zijn donkere stem en verhalen. Toevallig zat Rod Stewart vorige week nog op mijn stoel, laat hij me weten. Scilly Cay heeft recent de reisbijlage van de *New*

Where to go

- Scavenger Bar – Dawn Beach, Oyster Pond Beach Hotel (St-Maarten)
- Calmos Cafe – 40 Blvd de Grand Case (St-Martin)
- Johnny B. Under the Tree – tussen Marigot en Philipsburg (St-Maarten)
- Cliffhanger Bar – Cupecoy Beach (St-Maarten)
- Scilly Cay – Island Harbor (Anguilla)
- Nikki Beach – Place de St. Jean (St-Barths)
- Le Select – Gustavia, (St-Barths)
- Le Ti St-Barth – Pointe Milou (St-Barths)

Info: www.st-maarten.com / www.anguilla-vacation.com / www.saint-barths.com

York Times gehaald en dat legt hem geen windeieren. Hij wijst op de villa's die hij aan wal laat bouwen. 'De golfer Jack Nicklaus heeft grond gekocht voor een golfbaan en het vliegveld is klaar voor privé-jets,' meldt hij trots. Het eiland kan de strijd aan met St-Barths.

Via een tussenstop op St-Maarten zit ik de volgende ochtend in de veiligheidsriemen van de Rapid Explorer. Amerikaanse vrouwen gillen als de caramaran met 35 knopen van golf naar golf botst op de klanken van Frank Sinatra. Al gauw doemt St-Barths op: zestien vierkante kilometer vol vulkanische bergen, verlaten stranden, diepe baaien en spectaculaire vergezichten. De smetloos witte huizen en rode daken van Gustavia, hoefvormig gebouwd om een baai, lonken uitnodigend. Dit is de Côte d'Azur van de Cariben, waar - naast Bob Marley - ook Jacques Brel uit de radio schalt. *Backpackers* moeten even de andere kant opkijken. Dit eiland is serieus chique. Je voelt je ongemakkelijk als je niet in de laatste mode past en geen Rolex om de pols draagt. Genot staat hoog in het vaandel en zo ook de prijzen. 's Winters arriveren P. Diddy, Calvin Klein en Mariah Carey en rijzen de hotelprijzen naar ongekende hoogten. De haven van Gustavia loopt vol met luxe motorjachten en het wordt praktisch onmogelijk om tafels in chique restaurants te reserveren.

De opgevoerde golfkarretjes Smart of Mini Moke zijn ☐